31/07/2019

Слава цркве Свете великомученице Марине у Атеници

Овчица Твоја Исусе, Марина, зове силним гласом: ‘Тебе Жениче мој љубим и тражећи Те страдам, и распињем се и сахрањујем у крштењу Твоме. И страдам ради Тебе, да бих царствовала с Тобом, и умирем за Тебе, да бих живела с Тобом. Прими ме као чисту жртву, с љубављу жртвовану за Тебе.‘ Њеним молитвама, као Милостив, спаси душе наше.

Наведене речи тропара одзвањале су у срцима верног народа који је прославио храмовну славу Атеничке краснице посвећене Светој великомученици Марини. Богољубиви народ те цркве литургијски и духовно се поново обрадовао свом архипастиру Епископу жичком г. Јустину.

У литургијској молитви коју је Владика принео саслуживали су: протојерej Мирослав Петров, архијерејски намесник трнавски, јерej Владе Капларевић, старешина храма Свете великомученице Марине у Атеници, пароси атенички протојерej Нешко Богдановић и јерej Радиша Сеочанац, протођакон

Александар Грујовић и ђакон Ђорђе Петровић.

Посебну радост донело је многобројно свештенство и монаштво из манастира Жичке епархије (игуман манастира Раче код Бајине Баште архимандрит Герман (Авакумовић), игуманија манастира Благовештења у Овчар Бањи монахиња Михаила са сестринством и монахиња Наума која је донела благослов Успења Мајке Божје са Каблара).

Духовно сабрање предвођено Епископом као иконом Христа Бога и христољубивим свештенством пропраћено је торжественим појањем хора „Слово љубве“ при храму Свете великомученице Марине, са диригентом Весном Ђуновић на челу.

Литургији су присуствовали представници локалне самоуправе града Чачка, који узимају учешћа у помагању атеничке богомоље.

После читања перикопе из Јеванђеља уследила је беседа у којој је Владика све сабране подсетио на житије Свете великомученице Марине:

-Рођена у Антиохији за време великог прогона Цркве Христове, где и данас букте ратови са једином жељом да се уништи људско постојање и хришћанско наслеђе. Антиохија, источна покрајина царства, била је место страховитог прогона хришћана, место у чијим су градовима убијани на десетине хиљада чврсто опредељених за истину Христову, али исто тако место које је нудило чуда, да су се у исто време у другим градовима дуплирали бројеви хришћана у односу на оне који страдају. У том периоду дешава се уклањање свега што поседује Христове елементе, свега хришћанског. Прогонитељи сакривају Крст Господњи на сметлиште, као најдрагоценију реликвију Његових следбеника. После Миланског едикта, благочестива царица Јелена открива Часни крст на осам метара дубоког сметлишта. Пронађени крст сведочио је истину Христову која се сачувала све до дана данашњег.

-Мученици, исповедници, молитвеници и сви они који су положили животе своје за Христа, они представљају сведоке и чуваре вере Његове до данашњега дана, нагласио је Владика и наставио:

-Антиохијска девојчица Марина са дванаест година исповеда Христа и веру у Њега као Цара и Бога пред многобожцима и идолопоклоницима. Страда за Њега и бива прослављена као силни сведок Истине Христове. Дивљење које данас гајимо према мученицима, који су положили живот свој за веру, молитвеницима и исповедницима и свима светима чија житија читамо, а који

су наследили Царство небеско, нису довољна. Она не би требала да се своде на дивљење, већ на рађање и ширење човекових мотива да наследи живот вечни. Господ је тај Који нас препознаје као своје, онако како сведочимо делима својим. Некада је врло мало потребно показати љубави и жеље како бисмо наследили живот вечни. Разбојник на крсту за једну реч бива спашен – онога тренутка када исповеда Христа животодавца за Бога. Господ ће нас препознати по настројењу душе наше, јер се Царство Божје задобија једном речју, али исто тако и губи једном речју.

-Милост коју Господ показује према жени блудници из јеванђелске перикопе сведочи милост и љубав Божју која нема граница. Његове речи: „Иди и не греши више“, постају универзалне и једнако важне за сваког човека који исповеда Христа јуче, данас и за вавек. Оно мало што се од нас очекује своди се на ове речи, да не грешимо и да живимо у Истини. Настојања човека да задобије светска блага бивају сувишна будући да хришћани треба да буду оријентисани само у правцу задобијања Истине Царства небеског, закључио је еВладика.

Евхаристијско сабрање крунисано је заједничком чашом у којој је узео учешћа велики број верних. После молитве благодарности Епископ је осветио и Братство

е на којој

FOTO
ATELJE
FILM

spc.rs